

ומייל. מעשר שני מחלל בדיוורה בעלמא על מעות שיש לו בזית
דמה שאפשר לו לתקן לגמרי יתקן: **והוא פיר**. דמאלה שיקרא
סס גאל לו מידי טבל וכשהוא מוליך יין לשתייתו הוא הנכרר
לחולק ולכשיהיו לו כלים ויוליח מן הגוד לתרומה הוא הנכרר לתרומה
ויש ברירה: **ורבי יוסד** ורבי יומי

דמייל. מעשר שני מחלל בדיוורה בעלמא על מעות שיש לו בזית
דמה שאפשר לו לתקן לגמרי יתקן: **והוא פיר**. דמאלה שיקרא
סס גאל לו מידי טבל וכשהוא מוליך יין לשתייתו הוא הנכרר
לחולק ולכשיהיו לו כלים ויוליח מן הגוד לתרומה הוא הנכרר לתרומה

ומייל ושותה מיד דברי ר"מ, רבי יתרה
ורבי יומי ורבי שמעון ורבי אסי **ויורה**
אחרים אית ליה בריה דר' רחנן ומה היא
באותן הימים ר' יתרה אומר הרי היא באשת
איש לכל דבריה ולכי יבייא הרי היא אשה
ליה ב' ב' אשתיין ור' רבא היא ר' יתרה
ברעת עצמי לית ליה ברירה ותולה ברעת
אחרים אית ליה בריה דהיה ברעת עצמו
לית ליה ברירה הא דאמרו בגמ' ברעת
אחרים אית ליה בריה דר' רחנן ור' יתרה
בתולה על מנת שיצוה אבא אבא שלי
רצה האב מקדשה יחד שמעון בן יתרה
אומר משום רבי שמעון רצה האב מקדשה
לא

המלכות מוקד
ואין ועדיין לא קידש

ורבי שמעון ורבי יתרה
ברעת עצמו שהוא עומד מוליך
אש הין: **מפ פיר** בלאות סיפס.

לקמן ע"ג.

רבינא כלל מרד

כטוות ע"ג.

גב ב מיי פ"ו המלכות
אשוח הלכה א כמנ
עשין מה חושב' אה"ע
סימן לה פתקי ע:

הוצרך הדבר למשתע נתינה היה ראוי לנעוץ מחול' זה וה"ל גם
מהיאה שעתה ש"מ כן מסרו חכמינו לשאר תנאים שאלהם מהנה
בגט שפיר' לקיימו ודעו לקיימו והלכו לקיימו כמחנה עליהם ולכשתקיים
התנאי הן גם למפרק. והתם לאו טעמוא קאנוס בריה הוא קבל
ד' ד' ד' וז' ובשעת התנאי הוא ספק והתנאי מתקיים מחלו
אז לאו משום ברירה לא היו גם מחיים: **פא דלמין**. בהלוקח
יין: **פריני בוטלין**. לשם קידושין דלשה נקנית בזיוה: **אף**
על פי שלא רצה האב מקודשה. ד' ר' ארס עוסק בעילתו
בעילת זמנה וגמיר כלבו לקדושין גמורים ואש"י לא ירעה אביו:
לא

דלית ליה לר' מאיר ברירה ולרבי יאודה נמי קאמר רבא במקסאף
דלית ליה ברירה והבא אסר משום דמיש לבקיעת הגוד ואילו
דפרק ש' כבור (בטווח דף מה.) גבי נתנו עד שלא חלקו מוקד
רבא דר' יומי יאודה כרב אסי דאמר החלין שחלקו מחל וירשו
ומתלה לקוחות אלמא מוספקא להו י"ש לחלק בין האב שמכר
דבריו ומתנה בפירוש ואומר שאני עתיד להפריש להאב דלחין שחלקו
שאנו מוכר כולם ובמרוכה (ב"ק דף סג.) דפר' דרבי יוחנן אורי'
יוחנן דבהא' דכל המחלקים אית ליה ברירה וגבי אחין מחלו
שמעון דלית ליה ברירה וחור בו הש"ם מתוך קסיון זו הוא חלו
לחלק דפרישטו אלא דניחא ליה למימר לעולם כל הגלקטו דקדמי

גליון הש"ס
תום ד' מה שהיה
באותן הימים
וכו' היות שחול הגט
שע"י קדושין דף
סד ע"ב מר"ה רבי סני:

במתני' ונחיה ליה למימר לעולם לא חיפוך ועוד דאי היה משני הכי
אינו פוסל ועליו דלית כי מצריך הרי מילי דרבי יוחנן הוה מלי למימר דלרבי
פוסל מטעם דפרישטו ובהא טעמא מימאלה נמי שמואל אדשמואל דפרכי מי
שאלחן שמואל בגיטא דשכיד טרע
אש"י יא גט אש לא מתי לא יא גט ולכי יבייא הרי היא אשה
ובהמה בשופות אומר שמואל דתיבת נמי אכורה: **רב י** יאודה וכי
דפרק בכל מערבין (עיובין דף נו.) גבי מעשר שני שיש לי בזיתו יא
דחנן בני שאלחו (לקמן דף עג.) גבי מה היא בלאות הימים ר' יתרה
כדריין בסאון ולמאן דמחלק בין תולה ברעת עצמו ומהא אשוח
גמיר להבדר דלר' זכאי או יחיה או ימות אבל הכא יכול להיות שלא יבא
דמי אש פיר דשמואל אדשמואל תימה למאי דס"ד דרבי יאודה לית ליה
כן ומחזירין זה לזה בזובל א"כ לא משכחת דמייתו ביטורים אלא חר
אית ליה בהובל (ב"ק דף נ.) לאו כקנין הגוף דמי גבי דין יום או יומים
מוסקף ליה אז קנין פירות כקנין הגוף דמי או לאו גבי דין יום או יומים
רבינו יתח דמוין יום או יומים אין לנגוד בעלמא דשאני התם דכתיבי קרלי
דשרה אחוה ועוד אומר רבינו יתח דדוקא ר' יוחנן אית ליה דמחזירין זה
אין מחזירין דגירסת הכחוב היא דלחין מחזירין לבענין זה אית
בקיעת הגוד כמחובה (ב"ק דף עג.) דלר' יוחנן אית ליה לרבי יאודה
ומחזירין זה לזה בזובל חוזר בו מסבירא ראשונה: **בן** היא בלאות הימים. **פ**
הרי זה גיטך מהיום אש מתי מחולי זה הרי זה גט אש מת וקאמר מה
ולכי מייית הוי גיטא והא אין גט לאחר מיתה ומאי קשיא אז קאי
אלא מילתא באפייה נפשה היא ו"ל דלעולם קאי אמהיום והכי פריך כיון
מיתה אש כן לבי מייית הכי הוי גט הא אין גט לאחר מיתה ומשני
שעת אחת קודם מיתתו ולאו דוקא מהיום אש כלאמר אלא קאמר מהיום
שיחול הגט מחיים וכן משמע בחוספתא דקמי' זה גיטך מהיום הימים שבינתיים
מהיום לא מהיום ממש קאמר: **ורבי** מייית הוי גיטא אלמא יש ברירה.
בירו ובשעת התנאי ספק הוא והתנאי מתקיים מחלו ויהי לאו משום
לקיימו ומינה הבא על כרחי אזי אפשר אלא טעמא ברירה כיון דמסקי
אחת קודם מיתתו ואותה שעה שרגע חל אינה מגוברת וירוד גריד ברירה
דכתיבי בוטלין על מנת שירעה אבא משיב לקמן ברירה והא דלמור
ירדו גשמים היום כו' הכי נמי דלא הוי תרומה היינו למאן דלית ליה ברירה
אמר רב ליתא למתי מקמי או ופר' אדרבה ליתא לאוי מקמי מתי' ומשני
ברירה דתקן הלוקח כו' והשתא אכתי ליתא לר' אהיא דהלוקח מקמי מתי' דמי
ברייחא דמורובה (ב"ק דף עג.) דקאמר ר' יאודה שתיית אומר בעל הבית
ו"ל כל מחלק בין תולה ברעת עצמו ובין תולה ברעת אחרים והתם
אבל תולה ברעת עצמו לית ליה ברירה והכי פירושו התם ליתא למתי'
עלמו מקמי או והיא דהלוקח והא דפריך אהיא דלוי מ"ש לכאן ולכאן
ברעת עצמו ולחולה ברעת אחרים אש פירי אלא למי שאיש מחלק
לדלוי מקמי כל ההוא ומינה קשה דבסוף ביה (דף נו.) גבי שנים
מילתא דלוי והא על כרחי ליתא דלר' כפרישטו ו"ל דהוה מלי לגמרי
ליתא לר' יאודה אין ברירה מ"מ מוכח שפיר דנ' יוחנן לית ליה ברירה
אחרים שמע' לר' יאודה לית ליה ברירה דתקן בשקלים (דף ע.) ומייית
הו' שופרות לקני חובה מפני התערובות ומפרש התם טעמא משום
השתא הא לרב בתולה ברעת אחרים אית ליה ברירה ולר' יוחנן
ליתא לר' יאודה לית ליה ברירה:

ב"ל אש לא מתי לא יא
גט ואש מתי יא גט
ולכי מ"ל